AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 44. CLEVELAND, O., SATURDAY MORNING, FEBRUARY 21st, 1931. LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Po daljšem času se oglasita v nedeljo pri slovenskem radio programu zopet priljubljeni pevki Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich. Poleg tega bo igral stalni Slovenski radio orkester. Program bo sestavljen kot sledi:

1. Slovenski radio orkester: polka.
2. Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich: "Jaz pa za eno deklico vem."
3. Slovenski radio orkester: polka.
4. Mary Udovich, solo: "Odsotnost." Pesem zložil g. Ivan Zorman, uglasbil dr. Wm. J. Lausche.
5. Slovenski radio orkester: valček.
6. Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich: "Dobro jutro, ljubca moja!"
7. Slovenski radio orkester: polka.
8. Charles Lausche in C. Walter, violina in klarinet: "Domače pesmice."
9. Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich: "Oj večer je že!"
10. Slovenski radio orkester: valček.
11. Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich: "En šuštar me je vprašu."
12. Slovenski radio orketer; polka.
13. Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich: "Oj, ljubca moja!"
14. Slovenski radio orkester: polka.

Program se začne oddajati potom WJAY radio postaje ob 5. uri popoldne, v nedeljo 22. februarja. Glasbeni direktor programa je dr. William J. Lausche, oznanjevalec Mr. John J. Grdina. Poslušajte v nedeljo, bo izvrsten program!

Nekaj drobnih novic iz Girarda

Župan našega mesta, David J. Rees, je bil zopet nominiran za kandidata za župana in je nominacijo sprejel. Slovenski narod je z veseljem pozdravil to novico. Mr. Rees je velik prijatelj Slovencev, in sedaj kandidira že tretji termin in so skoraj sigurni, da bo prihodnjo jesen zopet zmagovit. — Naša požrtvovalna mamica za kulturna dela, Mrs. Mary Snežič z Bessemer Pa., je po težki bolezni zopet toliko okrevala, da se spet lahko giblje v krogu svojih prijateljev. Naj jo Bog ohrani še mnogo let med nami! — J. Dolčič.

Vabilo na predstavo

V torek, 24. februarja, se vrši zanimiva predstava v javni knjižnici na St. Clair Ave. in 55. cesti. Nastopil bo Mr. Anton Grdina, ki bo kazal zanimive slike iz življenja Slovencev po Zedinjenih državah, med točkami pa bo pela Mrs. Mitzi Grdina, ki je znana odlična pevka. Vstopnina k predstavi je prosta, in so rojaki prav prijazno vabljeni. Začetek je ob 7.30 zvečer.

Zanimive vesti iz življenja naših rojakov po naselbinah v Ameriki

Velika avto nesreča se je pripetila ob priliki pogreba Rev. Miklavčiča v Chicagi. V enem avtomobilu se je v pogrebnem sprevodu vozil Rev. Aleks Urankar, pomožni župnik pri fari sv. Štefana, Mr. Ivan Račič, organist pri sv. Štefanu, Mr. Louis Žefran, slovenski pogrebnik in Mr. Ludvik Skala, ki je vodil avtomobil. Na križišču 22. ceste in Washtenaw Ave. se je pripetila nesreča, ko je en avto zadel v ulično karo in potem v avtomovil, kjer so se vozili omenjeni. Mr. Račič je zadel z glavo ob steklo pri vratih avtomobila in se hudo obrezal. Rev. Urankar je v koliziji dobil zlomljeno levo roko. Mr. Žefran je dobil nevarne rane po glavi, dočim je voznik avtomobila, Mr. Skala, dobil le lažje poškodbe. Avtomobil je bil popolnoma razbit. Vse to se je zgodilo zadaj za pogrebnim sprevodom, ne da bi ostali pogrebci vedeli, kaj se godi.

V La Salle, Ill., je umrl dobro poznani rojak Frank Hrovat, doma iz Regerče vasi pri Novem mestu. V grob ga je spravila pljučnica. Zapušča soprogo, šest sinov in dve hčerki.

V Joliet, Ill., je umrl rojak Anton Maček, ki zapušča soprogo Marijo in eno hčerko. Doma je bil iz šentpeterske fare pri Novem mestu.

Na radio postaji WGN poje vsak četrtek popoldne ob 4:30 hrvatska pevka Katarina Bryer. Poje tudi slovenske pesmi.

V Indianapolis, Ind., se je poročil Mr. John Hren in Miss Tilka Verhovnik.

"Divjega lovca" so z velikim uspehom igrali v Indianapolisu, Ind. Igrovodja je bil Mr. Frank Velikan, ki je pripravil oder, kulise in vse drugo potrebno. Celo navzoči Amerikanci so se čudili izurjenosti igralcev, dasi niso razumeli besed. Velika dvorana, kjer se je vršila igra, je bila natlačeno polna.

V bolnico v Duluth, Minn., se je podala Rose Svetich, iz Ely, Minn., glavna podpredsednica J. S. K. Jednote. Podvreči se je morala operaciji. Tudi glavni tajnik Jednote, Mr. Jos. Pishler, je že dalj časa bolan.

Novo angleško poslujoče društvo "Center Ramblers" se je ustanovilo v Center, Pa. Pristopilo je kar 50 članov. Priklopili so se k J. S. K. Jednoti.

Še bodo ženske nosile suknje iz kožuhovine

London, 19. februarja. Tvrdka Eidington Schild je pravkar sklenila z rusko vlado pogodbo, glasom katere se obveže boljševiška vlada letno izročiti za 10 milijonov dolarjev vrednosti lisičjih, hermelinovih, podlasičnih in drugih dragocenih kož, in to skozi pet let. Pogodba je vredna $50.000.000 za surove kože, in ko bodo izdelane ženske suknje iz teh kož, bodo vredne najman 600 milijonov dolarjev.

$21,000 nagrade

Kot že poročano, dobi oni, ki povzroči, da se izroči Potterjev morilec roki pravice, $21.000 nagrade. Okrajni komisarji so nam reč že poleg prej razpisane nagrade dovolili še $10.000 iz okrajne blagajne. Kdorkoli kaj ve o tem umoru, naj sporoči dotično vest policijskemu načelniku Matowitzu ali pa načelniku detektivov Codyu.

Tako dela vlada z davkoplačevalci

Ako bi bil predsednik Wilson umorjen, tedaj bi bil enak Lincolnu

New York, 20. februarja. — Znameniti pisatelj George Bernard Shaw priobčuje v svoji novi knjigi "Kaj sem pisal o vojni," da če bi bil bivši ameriški predsednik Wilson umorjen v trenotku, ko je užival največjo popularnost v Ameriki, tedaj bi bila njegova slava danes enaka oni, kot jo uživa umorjeni predsednik Abraham Lincoln. "Namesto tega pa," piše Shaw, "je Wilsona ubil napor mirovnega prizadevanja, in kmalu potem je George Clemenceau, francoski ministrski predsednik, vrgel 14 Wilsonovih točk, namenjenih za spravo med narodi, v koš." Nato citira Shaw svoje lastne spise tekom vojne, v katerih je prerokoval ravno tak konec vojne in mirovnih pogojev, kot so se v resnici pripetili. Wilson je bil eden največjih ameriških predsednikov in je le žal, da ga narod ni ob pravem času spoznal. In kar se je zakasnilo, se bo še lahko zgodilo. Shaw izjavlja, da bi moral imeti ameriški narod še več takih predsednikov kot je bil Woodrow Wilson.

Vest iz domovine

Mr. Vincent Savnik, 7507 Aberdeen Ave., je prejel žalostno vest iz domovine, da mu je umrl oče Vincenc, star 76 let, doma iz Dolenje vasi pri Krškem. Tu v Clevelandu zapušča sina, v starem kraju pa tri hčere. Iskreno sožalje!

Odnešen klobuk

Poroča se nam: Ženska, ki je pobrala klobuk na sokolski prireditvi, je prošena, da ga izroči ali pošlje v Slovenski Narodni Dom, da se ga bo oddalo lastniki. Ako se to ne izvrši, bo priobčeno polno ime v listu.

Oženiti se ne sme in ne imeti muštac

Buffalo, N. Y., 20. februarja. — Wesley Eddy je pravkar podpisal kontrakt kot vodja nekega gledališča v tem mestu. V pogodbi je določba, da se Eddy tekom treh let ne sme oženiti niti ne sme nositi brk.

Vest iz domovine

Mrs. Mary Čevka, 6607 Schaefer Ave., je dobila žalostno vest iz domovine, da ji je preminila njena sestra, stara komaj 29 let. Njeno ime je bilo Neža Modic, vas Studeno, po domače Gorjupova, na Blokah. Zapušča očeta, dve sestri in štiri brate, eden se nahaja v Kanadi. Naše iskreno sožalje!

Srnjak

ni vsak dan, zato ne zamudite lepe prilike v nedeljo 22. februarja in se udeležite srnjakove večerje, ki jo priredi znani Mr. Anton Baraga v Slovenskem domu na Holmes Ave. Vstopnina je samo $1.00.

Nesreča

Šest-letna Edith Fabian, 8914 Buckeye Rd., je dobila nevarne opekline včeraj, ko je šla mimo odprte plinove peči in se ji je vnelo krilce. Nahaja se v bolnici v kritičnem stanju.

Pevsko društvo Soča

Dne 26. aprila priredi poznano pevsko društvo Soča koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave. Dne 31. maja pa priredi isto društvo piknik na Močilnikarjevi farmi.

Bolezen

Mrs. Mary Hočevar, 6904 Lorain Ave., je nenadoma zbolela. Prijateljice jo lahko obiščejo na njenem domu.

Smrtna kosa

V Glenville bolnici je danes zjutraj preminul rojak Martin Alič, 844 E. 154th St. Podrobnosti prinesemo v pondeljek.

Načelnik detektivov upa, da bo umor Potterja kmalu razjasnjen

Policija v Clevelandu je mnenja, da bo aretirani "Pittsburgh Hymie" kmalu odprl usta in začel govoriti glede umora bivšega councilmana Potterja, katerega umora je obdolžen. Dočim je Hymie Martin prvi dan po svojem prihodu v Cleveland molčal, je začel sedaj govoriti. Detektivi so neprestano okoli njega in ga izpraševali. Medtem pa ne sme nihče drugi govoriti z jetnikom kot policija. Dva detektiva sta noč in dan na straži pri celici jetnika. Načelnik detektivov Cody je prepričan, da bo Martin začel v kratkem govoriti, in da bo umor pojasnjen. Prvi dan se je Martin pritoževal, da je truden od dolge vožnje iz mesta Pittsburgha, in ga detektivi niso toliko zasliševali, toda včeraj pa je bil neprestano "na programu." Govoriti je začel mnogo več, le na vprašanje glede Potterjevega umora ne daje nobenih pojasnil. Izjavil je, da mu je njegov zagovornik prepovedal govoriti. Včeraj je bil prepeljan pred mirovnega sodnika Penty-a, kjer je bil formalno obtožen umora prve vrste, nakar je Martin izjavil, da ni kriv umora. Ker zagovornika ni bilo zraven, je dobil štiri dni odloga, in najbrže pride pred veliko poroto v torek dopoldne. Slednja bo izdala javno obtožnico.

Razprodaja

Te dni se vrši v Grdina's Shoppe, 6111 St. Clair Ave. razprodaja dekličjih finih oblek, najnovejših ženskih klobukov in drugega blaga. Vse blago dobite za več kot polovico ceneje kot po navadi. Prosimo, da prečitate oglas.

Predsednik Hoover bo vetiral posojilo bivšim ameriškim vojakom

Washington, 20. februarja. Senatna zbornica je včeraj z 72 glasovi proti 12 sprejela predlog, da se bivšim ameriškim vojakom izplača njih posojilo na obveznosti, katere imajo pri vladi. V senatni zbornici je ob tej priliki vladalo silno razburjenje. Vse galerije so bile natlačeno polne, in celo mnogo sto poslancev iz poslanske zbornice kongresa je prišlo, da so navzoči, ko se vrši glasovanje. Poslanska zbornica je že prej odglasovala posojilo. Glasovanje 72 glasov proti 12 pomeni silovit poraz za predsednika Hooverja, ker je slednji na vse mogoče načine skušal preprečiti dovolitev posojila bivšim vojakom. Vsi, ki so proti glasovali, so republikanci. Niti en demokrat ni nasprotoval. Toda celo najboljši prijatelji predsednika Hooverja so glasovali za predlog in se s tem Hooverju silno zamerili. Sprejeti predlog je bil nemudoma poslan predsedniku Hooverju v podpis, toda se pričakuje, da bo Hoover nemudoma vetiral predlog in ga poslal nazaj kongresu, nakar bo kongres takoj ponovno glasoval in sprejel predlog z dvetretinsko večino. Glasom predloga ima 3,500,000 bivših ameriških vojakov pravico si izposoditi od vlade $500.00, za kar plačuje 4 in en četrt procenta obresti. Če kongres te postave ne bi sprejel, bi mogli dobiti vojaki šele leta 1938 dotični denar. Denar se je zahteval, ker vladajo skrajno slabe delavske razmere, dočim je vlada trdila, da bo za blagajno Zedinjenih držav skrajno slabo, ako se denar ljudem že sedaj posodi. Najbrž bodo morali razpisati večje davke, kot trdi zakladniški tajnik Mellon.

Norvegi so odkrili zopet novo zemljo

Oslo, Norveška, 19. februarja. — Norveški kapitan Torlyn, ki je član norveške znanstvene polarne preiskave, poroča, da je našla njegova ekspedicija novo zemljo v obližju južnega tečaja. Zemlja je nekako podaljšanje McRobertson pokrajine, ki je bila lansko leto odkrita po Sir Douglasu.

John Prešern umrl

Malo pozno se nam je dostavila vest, da je umrl v mestni bolnici poznani rojak John Prešeren, star 46 let. Tu je bival zadnjih 22 let. Bil je član društva Naprej št. 5 S. N. P. J. in samostojnega društva Kranj. Ranjki je bil doma iz vasi Luža, fara sv. Jurij pri Kranju. Tu zapušča soprogo, tri hčere in tri sinove in enega brata, v starem kraju pa sestro. Pogreb se bo vršil v torek zjutraj iz hiše žalosti na 5512 Carry Ave., pod vodstvom Fr. Zakrajška. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin, preostalim sorodnikom pa naše iskreno sožalje! Ranjki je bil poznan kot blaga duša, imel ga je rad vsak, kdor ga je poznal.

Rojakinja umrla

V petek je preminula Ana Krušič, stara 59 let, stanujoča na 20531 Lindbergh Ave. Tu zapušča soproga, hčerko, omoženo Agnes Arh in dve sestri. Doma je bila iz Koroškega, kjer zapušča dve sestri in brata. Tu je bivala 18 let. Pogreb se vrši v pondeljek zjutraj pod vodstvom Jos. Žele & Sinovi. Prizadetim naše iskreno sožalje!

Jeanette Perdanova bo imela 1. marca svoj prvi koncert med nami

Slišali smo dosti naših odličnih umetnikov iz stare domovine. Vsi smo z veseljem zahajali na njih koncerte in se divili slovenski pesmi. Pozabiti pa ne smemo, da ima slovenska metropola Cleveland tudi izvrstne domače moči, tu rojene pevce in pevke, igralce in igralke, ki so leta in leta svoje mladosti žrtvovali, da so se pod raznimi strokovnjaki v petju in glasbi izobrazili, tako da lahko danes nastopijo ne samo med našim občinstvom, pač pa tudi pred ameriško publiko. Saj poznate naše pevke Josephine Lausche-Welf, Mary Udovich, sestre Česnik, Josephine in Mimmie Milavec ter mnogo drugih, in da omenimo tudi Mr. Louis Belleta in Mr. Frank Pluta. Primerno je torej, da damo kredit in priznanje našim domačim talentom, ki so v resnici talenti. In ena izmed teh je gotovo Miss Jeanette Perdan, hčerka dobro poznanega Mr. Rud. Perdana, ki je sam izvrsten pevec, vodja petja in navdušen za slovensko pesem in glasbo vsepovsod. In gdč. Perdan se je opogumila in izjavila željo, da bi priredila svoj lasten koncert, kar se bo tudi zgodilo v nedeljo, 1. marca, v dvorani Slovenskega Delavskega Doma na Waterloo Rd. Za program si je izbrala tako lepe pesmice, da bo vsakomur žal, kedor bi jih zamudil. Na primer: krasna pesmica "Kadar bliža se pomlad," "Pastarica," arija iz opere "Gorenjski slavček." Poleg tega, da je Miss Perdanova odlična koloraturna pevka, pa je tudi izborna pianistinja. Pri svojem koncertu bo zaigrala dvoje komadov, eno delo Paderewskega in drugo od Rubinsteina. V tretjem delu svojega koncerta pa bo nastopila v slovenski narodni noši ter bo zapela nekaj slovenskih popevk, ki vam bodo šle do srca. "Sem slovenska deklica," "Luna sije," "Slišala sem ptičko pet" in "Ko ptičica sem pevala" so srečno izbrane pesmice za omenjeni koncert. Tu smo omenili le nekaj bogatega programa, ki nam ga bo podala ta odlična naša domača pevka in glasbenica. Vse pevske točke Miss Perdanove bo spremljala na piano izvrstna pianistka — Miss Irma Kalanova. O nadaljnem programu Miss Perdanove bomo seveda še natančneje poročali. Naše slovensko občinstvo le prosimo, da se potrudi za vstopnice. Dajmo priznanje naši ameriški slovenski mladini, ki nosi našo lepo pesem ne samo med naš narod, pač pa tudi pred Amerikance, ki visoko spoštujejo našo pesem.

Norwood gledališče

Izredno zanimiva slika se bo kazala v Norwood gledališču na 6210 St. Clair Ave., v nedeljo in pondeljek. "Min in Bill" sta na programu. To je slika, ki je ne boste nikdar pozabili.

Srebrna poroka

Mr. in Mrs. Frank Rode s Carl Ave., sta obhajala pretekli četrtek, 19. februarja, 25-letnico svojega zakona, ali srebrno poroko. Iskrene čestitke obema!

Pogreb Koširja

Pogrebni sprevod za umrlim Joseph Koširjem se vrši v pondeljek ob 9. uri iz hiše žalosti na 5436 Stannard Ave., v cerkev sv. Vida.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto ....$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00
Za Evropo celo leto $7.00, pol leta $3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljatve naslovite: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 44. Sat., Feb. 21st, 1931.

Ob rojstnem dnevu Washingtona

V mesecu februarju se Zedinjene države spominjajo rojstnih dnevov svojih dveh velikih mož: Lincolna in Washingtona. Lincoln je umrl pred 66. leti, George Washington pa pred 132. leti, toda duh obeh mož se nahaja še vedno med nami, med ameriškimi državljani in daje smernice ter inspiracije državljanom Zedinjenih držav.

George Washington je s svojim pogumom, patriotizmom in vojaško sposobnostjo izvojeval svobodo ameriškega naroda. Abraham Lincoln pa je to na dragocen način pridobljeno svobodo vzdrževal, ohranil edinost ameriškega naroda in končno plačal s svojim življenjem za vse to.

George Washington je zastopal princip, da je pravica in dolžnost človeka, da se upre vsaki krivici in tiraniji, pa naj stoji za tiranijo in krivico še tako stara tradicija.

V času predno se je ameriški narod uprl pod vodstvom Washingtona tedanji angleški kraljevi vladi, je bila v veljavi postava, da mora ameriški narod plačevati visoke davke, ki so bili brez primere višji kot so današnji, poleg tega pa ameriški narod ni imel nobene pravice kaj odločevati, kako se bo denar za davke potrošil. Amerikanci so morali plačevati in molčati.

To je bila tedaj postava, katero je upeljala in zagovarjala tedanja najmočnejša vlada sveta: angleška kraljeva vlada. George Washington je začel Amerikance vzpodbujati, da se uprejo taki krivični postavi. Sam je prvi izjavil: "Jaz zametujem to postavo!" S tem je napovedal boj malega, tri milijone duš broječega ameriškega naroda, tedanji najmočnejši državi.

George Washington je osem let deloval kot vrhovni poveljnik ameriške armade tekom vojne za svobodo. Ves ta čas je deloval brezplačno, nikdar ni vzel niti centa za svoje delo. Bil je seveda bogat mož, toda pravica zadnjega državljana mu je bila ravno tako pri srcu kot pravica prvega bogatina ali pa celo samega kralja.

Amerika ob izbruhu vojne za svobodo ni imela niti ene same tovarne ali delavnice, kjer bi se izdelovalo orožje. Vsa ta stvar je vedno prihajala iz Anglije. Amerikanci so morali sami začeti izdelovati svoje orožje, svoje topove, puške in drugo, v kolikor ni to hrabra ameriška armada si sama priborila od Angležev.

Seveda ne smemo misliti, da je Washington poveljeval bogve kakšni izurjeni ameriški armadi. Bili so to naseljenci, stepeni skupaj iz vseh krajev, brez vsake izobrazbe in vojaške priprave. Kot taki so morali nastopiti napram najboljšim vojakom, katere je mogla v onih dnevih kaka država postaviti na bojišče, toda končno je peščica ameriških vojakov le premagala vse kraljeve angleške garde in elitne čete.

Ameriški vojaki so bili razcapani, lačni in imeli so slabo orožje, dočim je bila angleška armada sijajno opremljena. Toda nekaj je imela ameriška armada, česar kupljena angleška armada ni mogla nikdar imeti: v srcih Amerikancve se je bliskala ljubezen do domovine in do svobode. Prost je hotel biti ameriški narod, zato se je boril z levjo srčnostjo in končno ugonobil mnogo številnejšo kraljevo armado.

V vseh teh prvih letih borbe za svobodo je George Washington kot skrbni oče vodil svoje ljudi, premišljeno, trezno, toda vztrajno. Ni čuda, da se ga je prijel priimek "oče svoje domovine," in o njem se je govorilo: da je prvi v vojni in prvi v miru.

Drugo leto obhajamo 200 letnico, odkar je bil George Washington rojen. Po vsej deželi se bodo ob tej priliki vršile pomembne slavnosti. In častno je, da se narod spominja dostojno svojega velikega osvoboditelja.

D O P I S I

Cleveland (Collinwood), O. — Vsporedno z odraslimi društvi, občutijo današnjo krizo tudi naša mladinska društva, katera smo ustanovili z besedami na jeziku, katerih ne smemo pozabiti. V očigled naporu in izdatkom, so naša mladinska društva, spadajoča k Slovenski Dobrodelni Zvezi v predmestju Clevelanda, prišla najugodnejše do eksistence. Opažati pa je, da tudi oni občutijo slabe čase, zato jim moramo dati priznanje, ker ravno v mladini vidimo korake ekonomije.

Društvo "Modern Crusaders" in "Eastern Star" priredita v nedeljo 22. februarja skupno veselico v S. D. D. na Waterloo Rd. Zelo priporočljivo bi bilo, da tudi odrasli posetimo to prireditev, kdor more žrtvovati finančno, naj bo uverjen, da je mladina potrebna tudi finančne opore in korajže. Saj so vsi v dobi, ko legajo nanje življenjske dolžnosti. Brat in sestra, ko to bereta, kaj mislita? Come on! Bomo videli, koliko nas bo!

Član društva Kras, št. 8.

Cleveland (Newburg), O. — Bilo je zadnji pondeljek, ko sem ravno pomivala posodo po kosilu, pa priteče k nam sosed Mr. Rus in skoro malo nevoljno reče: "Kaj boste pa drevi za enega vraga imeli pri vas, babe? Pa kar na tiho delate! Če ne bi bil naročnik Ameriške Domovine, pa bi še ne vedel, kaj se pri sosedu godi."

"Veste kaj, Mr. Rus," mu rečem, "stvar je taka. Vam bom pa vse natanko povedala, samo da boste tiho. Gotov ovseste, da so v Slovenski Ženski Zvezi najboljše žene, ki ljubijo zabavo in delujejo za napredek te lepe organizacije. Glavni namen današnjega sestanka je pa tale: — Kakor veste, so mlatiči že končali svojo mlačev, ker se nihče več ne oglasi. Tako bomo morale terice začeti s svojim delom. Pa se bojimo, da bi mlatiči, ki imajo sedaj dosti slame, naredili slamnatega moža. Saj veste, kakšne sitnosti so imele v starem kraju terice, če so dobile slamnatega moža. In ker ravno za našo hišo raste lepa češplja, smo se bale, da bi zjutraj našle na tej češplji slamnatega možica, zato smo bolj natiho delale." Mr. Rus je bil zadovoljen z razlago, čeravno se je nekaj obotavljal, ker je mislil, da bom tudi njega povabila, pa ta večer je bil samo za ženske.

Zbralo se je v pondeljek zvečer precejšnje število teric. Trle so se domače klobase in ohajčan. Zraven smo pele tisto peem, ki je najbolj primerna tericam, ki se glasi:

Predragi vi mlatiči,
kakšni vaši so cepiči,
ki zdrobijo vse v slamo,
da škope nič ne bo.

Bodimo tiho, me terice,
da ne žalimo mlatiče,
zdaj ko imajo dosti slame,
lahko nam moža narede.

Prosimo svetega Ambroža,
da nas varje slamnatega moža;
če ne moreš ti pomagati,
se moramo pa podati.

Jaka je bil tudi povabljen, pa ni prišel. Smo bile malo užaljene radi tega, pa smo mu zapele v počast pesem:

Jaka, stara kljuka,
pit' si ga ne upa,
mi, ki smo pa mladi,
pijemo ga radi.

Pozdrav vsem čitateljem,

Mrs. Kic.

Dopis od društva Naš Dom št. 50 SDZ. — Bratje in sestre širom Clevelanda. Najprej vam naznanjam žalostno vest, da nam je smrt pobrala rojaka Joe Cigoja od Našega Doma, pa ne samo od našega, tudi od njegovega. Zapustil je svojo ženo in 5 otrok in se preselil v večni dom, odkoder ni več povratka. Vsakega izmed nas bo svoječasno nekaj takega doletelo, to je neizogibno.

Toda sedaj pa pride glavno vprašanje: Ali bomo pustili svoje mlajše brez vseh sredstev po svoji smrti, ali bomo tako delali, da bodo naši otroci in žena kar prvi dan vrženi na cesto? Zato pa so naše organizacije, da nam pomagajo pri takih neprilikah. Toda ni zadosti, ako si pri eni ali dveh organizacijah, morda pri eni za $500, pri drugi pa za kakih $600. To komaj zadostuje za primeren pogreb. Potem so pa preostali izročeni na milost in nemilost usodi. Tukaj naj se vam odpro oči, kje je boljša loterija. Kje drugje kot pri poštenih slovenskih organizacijah. Pri teh se zadene za mal denar dobra terna. Tako je zadela družina Cigoj pri Slovenski Dobrodelni Zvezi.

Jaz sem eden od dveh, ki smo z bratom Požarjem ustanovili društvo Naš Dom št. 50 SDZ. Tistikrat nismo niti sanjali, kdo se bo prvi preselil iz Našega doma v večni dom. Meseca aprila bo dve leti, kar smo ustanovili to društvo. Član je plačal za $1000 posmrtnine in $7.00 tedenske bolniške podpore $68.-59. Podpore je dobil v tem času $48.00, torej za $20.59 bo žena dobila $1000.00. To je loterija!

In nihče ne bi izgubil vplačanega denarja, ker vsi bomo enkrat umrli in nekdo ga bo gotovo za nami dobil. Marsikdo pravi, da mu je vseeno, če po njegovi smrti trava raste ali ne. Toda jaz pa ne mislim tako: Čemu pa imamo otroke, če ne mislimo skrbeti zanje! Do njih imamo veliko dolžnost, katere se moramo zavedati in spolnovati svoje dolžnosti, kakor so jih naši starši spolnovali, čeprav ne vsi.

Tako nam kliče tudi naša mati Slovenska Dobrodelna Zveza: "Otroci moji, poslušajte moje uradnike, ki vam želijo vse dobro!"

Kaj pa če te prime dolgotrajna bolezen, a podpora nič ne zaleže? Vem za slučaj pri nekem drugem društvu, kjer je neki član že sedem let bolan. Celih šest let smo plačevali asesment zanj iz društvene blagajne in še koliko druge podpore smo dali njegovi ženi o velikih praznikih. In to lahko vsakega doleti, dasi nikomur ne želim tega. Dobro pa vem, da jih je še precej v naši okolici, ki niso člani našega društva, pa nočejo pristopiti. In nekateri so še mladi, toda že delajo in zaslužijo. Toda take ne briga organizacija, samo da je danes sit, potem pa če je kaj za jutri, ali ne. Tudi takim ne prizanese bolezen ali smrt. Apeliram na starše, da take otroke poučijo, kaj je prav. Danes preži na človeka povsod velika nevarnost. Greš čez cesto, prileti avtomobil, ki te ubije, ali težko poškoduje. Nihče pa ne ve, kaj ga lahko doleti, zato naj bi se pa vsak zavaroval, dokler je zdrav. Ko enkrat zboliš, te ne bodo nikjer zavarovali.

Taki ljudje so podobni kokošim, ki vse razbrskajo in pozobljejo, kar jim pride pod kljun in ne gledajo, če bo kaj ostalo za jutri. A miška je pa bolj pridna: ona se preskrbi za naprej. Še v starem kraju sem slišal, da kadar se ženiš, izberi tako, ki je mišje sorte, ne kokošje.

Sedaj vam bom pa povedal eno resnično o miški. Ko sem bil v pennsylvanskih gozdovih, mi je kradla miška riž iz 100-funtne vreče. No, saj ona ni vedela, da je kradla, samo hotela si je enkrat nabrati, da bo imela za v sili. Tako je neko noč nanesla v čevelj skoro en funt riža in sicer rojaku v drugi kolibi. Ko hoče rojak zjutraj obuti čevelj, pa noga ne gre notri. Ko pogleda v čevelj, pa iztrese riž na pod. Vsi navzoči so se mu smejali in rekli, da ga celo miška uči varčevanja za slabe čase.

Bodimo tudi mi tako varčni in pridno agitirajmo za društvo Naš Dom in Slovensko Dobrodelno Zvezo. Opozarjam pa člane in članice, da ne vabite k nam članov od drugih bratskih društev. To ni lepo. Ako pride svojevoljno, se razume, da bo dobrodošel. Toda naše geslo naj bo: pridobivati nove. No, pa saj vem, da si bom s tem nakopal še več pisanja na glavo in mi bo manj časa preostajalo za marjašanje. Pa jaz rad praskam po papirju, kakor kokoš po listju.

Sedaj pa lepo pozdravljam vse člane in članice društva Naš Dom in pričakujem v mesecu marcu veliko število novopristoplih.

France iz Našega Doma,

NEKAJ O PETJU GDČ. PERDANOVE

Kje je dobila gdč. Jeanette Perdan prvo veselje do slovenske pesmi? Znano je dejstvo, da vsako delo zahteva veselje do dela, ako hočemo doseči uspeh v zamišljenem in izbranem cilju. Da je g. Rudolf Perdan navdušen pevec in učitelj petja, to je znano slehernemu Slovencu v ameriško-slovenski metropoli. Ker je oče navdušen za našo pesem, je brez oporekanja dokaz, da je hčerka Jeanette podedovala navdušenje in veselje do petja po svojem očetu. Do popolne pevske izobrazbe je pa dospela s svojimi študijami pod vodstvom dobrih učiteljev.

Spomladi v letu 1930 je dovršila z odličnim uspehom študije na konzervatoriju glasbe, na Baldwin Wallace univerzi v Berea, O., z vsemi pripadajočimi glasbenimi predmeti in je v tem oziru prva ameriška Slovenka s sličnimi študijami. Solo petje je študirala pri bivši primadoni Metropolitan opere, madami Rachelle Le Prevost. Zadnjega pol leta se je pa izpopolnjevala v slovenščini pri opernem solistu iz ljubljanske opere, g. Svetozar Banovcu.

Gdč. J. Perdanova je absolvirana pianistka in koncertna pevka-sopranistinja. Nastopila je že večkrat na raznih koncertih za ameriško, kakor za slovensko publiko, ter pokazala svoje zmožnosti in sposobnosti. Imela je radio koncerte v angleškem in slovenskem jeziku, ter neštetokrat sodelovala pri raznih dobrodelnih koncertih ter prireditvah kot pianistinja in kot pevka-sopranistinja. O svojih nastopih je prejela jako lepe časopisne kritike.

V zadnjem času je nastopila tudi na treh koncertih, skupno z opernim pevcem g. Svetozar Banovcem v Warren, O., Hermine, Pa., in v Slov. Nar. Domu na St. Clair ave. v Clevelandu, kjer je nastopila v operi Manon skupno z g. Banovcem. G. Banovec se je jako laskovo izrazil o nastopu in sposobnostih, kritika in javnost pa je dala gospodični Perdan najlepše priznanje.

Gospodična Perdan je zavedno slovensko-ameriško dekle in namerava začetkom maja v tem letu odpotovati v staro domovino, da nadaljuje študije v petju. Rojaki, Slovenci! Pripomogli smo našim pevcem-umetnikom, došlim iz stare domovine, jim aranžirali koncerte, posetili in zadostili svoji narodni zavednosti, bilo bi neoprostljivo, da bi ne dali priznanja in pomoči našim lastnim močem. Zatorej: zadostimo svojim slovenskim in narodnim čutom in pridimo vsi na koncert v nedeljo zvečer 1. marca v S. D. D.

Ko se gdč. Perdanova po končanih študijah povrne v našo novo domovino, bo radevolje dala svoje sposobnosti in moči na oltar slovenske umetnosti. Prepričani smo, da bo delala čast svojim rojakom. Dajmo ji poguma do zaželjenega cilja. Poje lahko v angleškem, francoskem, italijanskem, nemškem, slovenskem in srbo-hrvatskem jeziku. Piano lekcije jo je poučeval profesor Carl Schuler, lekcije na orglje pa profesor Albert Reimenschneider, ki je direktor konzervatorija, kar vsebuje: glasbeno zgodovino, pisanje originalnih točk, dirigiranje, filozofijo, literaturo itd. Na konzervatoriju je imela čast biti izbrana kot članica v Mu Phi Epsilon National Honorary Musical Sorority, ki ima svoje člane po vsej Ameriki. Med njimi so svetovno znane pevke in umetnice, kakor: Madame Schuman Heink, Olga Samarof, Ethel Leginska, katera je edina dama, ki dirigira simfonični orkester v Ameriki in to v Chicagu. Ako hočemo upoštevati vsa navedena dejstva, moramo pač priznati, da ima gdč. Jeanette Perdan zadosti podlage povspeti se do nameravanega cilja. Mi pa, rojaki, dajmo ji volje in zavest nas bo bodrila, da naš rod v tujini še ni na pragu smrti, dokler imamo mladino, ki je željna nas pokazati pred kulturnim svetom, da imamo tudi priseljeni narodi svojo umetnost, svojo pesem in glasbo.

O podrobnejšem programu poročamo v prihodnjem dopisu. Na svidenje na 1. marca v S. D. Domu.

V. Coff.

VABILO NA KONCERT, VESELICO IN PLES CLEVELANDSKE FEDERACIJE SNPJ IN ZAHVALA

Piše Joseph A. Siskovich

Veliki in pomembni dan je tako rekoč pred durmi, odpomoč brezposelnim članom vseh 25 društev SNPJ v Clevelandu zagotovljena, in sicer v toliki meri, kolikor bo čistega preostanka te velike veselice in plesa v nedeljo, 22. februarja v Slovenskem narodnem domu. Popoldne se prične ob 2:30, zvečer pa takoj po delitvi 32 dobitkov, katere so darovali naši trgovci, da s tem pomorejo ustanoviti sklad za brezposelne člane in plačujejo njih asesment.

Na popoldanskem programu imamo: Pozdravni govor tajnika federacije; nastop pevskega zbora "Zarje," odsek soc. kluba št. 27; nastop pevskih zborov "Cvet" iz Newburga, "Jadrana" iz Collinwooda in samostojnega zbora "Zarja." Govornika bosta glavna odbornika Godina iz Chicage in Lindy Lokar. Dramatično društvo "Ivan Cankar" sodeluje s prireditvijo enodejanke Uptona Sinclair-ja: "Vlomilec," nakar se prične z dviganjem srečnih številk za vseh 32 dobitkov. Kdor še nima vstopnice in listka, ga lahko dobi pri vratih, kdor pa hoče imeti priliko za več dobitkov, naj kupi več, kajti čisti preostanek gre samo za asesment brezposelnih članov SNPJ v Clevelandu in okolici. Zvečer ples v spodnji dvorani.

Drugod se je že povedalo, kdo so požrtvovalni trgovci, kateri so omogočili ta program s svojimi darili; sedaj je pa na mestu, da se beleži še v lokalnih listih in sicer pred veselico in koncertom. Vstopnice ne beležijo radi tiskarske pomote darila vrlega trgovca A. Mervarja, izdelovalca finih harmonik. Daroval je lep fonograf takoj, ko se je začelo pobirati dobitke. Občinstvo naj blagovoli to vzeti na znanje ter ga upoštevati po možnosti, kadar kupujete muzikalije ali pa gramofonske plošče, katerih ima vedno lepo zalogo na razpolago.

Trgovci, kateri so pripomogli in darovali, so:

Grdina&Sons, Superior Home Supply, B. B. Leustig, John Močnik, Frank Černe, Slovenska Delavska Zadružna Zveza, William Sitter, Krist Mandel, Anton Dolgan, Kremžar & Sons, F. Marzlikar, Jelarčič Bros., Joseph Žele, Joseph Kalan, Anton Logar, Fr. Svetek, Frank Vesel, L. Oswald, C. Lisjak, J. Videmšek, J. Pihler, K. Modic, J. Brus, J. Mlakar, Rudolf Perdan, M. Udovic, B. Godec in Joseph Likar, ki je daroval lepo sliko, Frank Suhadolnik $5 čevlje, in North American Trust Co., ki je poklonila pet dolarski cekin. Za dobro kapljo sta se odzvala dobroznana trgovca z moštom Rudy Božeglav in Louis Eršte.

Federacija najtopleje priporoča vse te trgovce v vašo naklonjenost, osobito vsem članom SNPJ v Clevelandu; pravtako vse tiste, kateri so se odzvali z oglasi v programu, kakor tudi poset prireditev vseh imenovanih sodelujočih pevskih društev in dramatičnega društva "Ivan Cankar."

Članom in članicam SNPJ se tem potom ponovno poudarja, da rezervirajo nedeljo, dne 22. februarja popoldne in zvečer za koncert in ples v korist brezposelnih bratov in sester v Clevelandu. Ker bo samih dobitkov v vrednosti do $400, koncert in igra, je upati, da ga ni brata ali sestre v Clevelandu, kateremu dopuščajo sredstva, da bi ne imel vstopnice, ki stane samo 25 centov ter vam daje vse pravice do dobitkov, če se udeležite, ali ne. Sezite še danes in jutri po njih, da tako pripomorete bratom v sili in morebiti sami sebi do lepega dobitka.

Komur čas dopušča, naj se udeleži ne samo popoldanske prireditve, temveč tudi večernega plesa. Jedi in pijače bo dosti za vse. Pridite polnoštevilno, da tako pokažimo, da se članstvo S. N. P. Jednote zaveda svojih bratskih dolžnosti in položaja brezposelnih bratov in sester. — Vsi v Slovenski Narodni Dom 22. februarja popoldne!

Španska je začasno izven politične krize

Madrid, 19. februarja. Španskemu kralju se je posrečilo srečno prestati krizo, v kateri se je nahajal nekaj dni. Potem, ko je ponudil ministrstvo svojim nasprotnikom, so se slednji branili sprejeti odgovorna mesta, s čimur so dokazali, da niso zmožni voditi vlade, nakar je kralj pozval svoje pristaše v kabinet, ki so sprejeli poziv, in videti je, da je španski prestol vsaj začasno zopet rešen.

Če vrjamete, al' pa ne.

Tale je priletela od Norwooda sem:

Gričarjev Jože iz Gradenca doma je peljal hlode na žago v Žužemberk. Spotoma dohiti možaka, ki je nesel poln koš jajec. Jože je bil dobra duša, pa povabi možaka k sebi na voz, da mu prihrani čas in čižme. Možak je bil strašno vesel, da si bo toliko hoje prihranil in se je na vso moč zahvaljeval Jožetu, ko se je vsedel na zadnji konec voza. V vsakojakih pogovorih prideta srečno v Žužemberk in takrat šele Jože opazi, da ima možak še vedno koš na rami. To se mu čudno zdi, pa vpraša možaka: "Ja, čemu pa držite koš z jajci na rami? Zakaj ga pa ne odložite na voz?"

"I, ker nisem vedel, da boste tako dobri, da boste tudi koš z jajci peljali," odgovori možakar.

△

Neka gospa, ki je rada obiskovala dobrodelne zavode, katerim je vedno rada nakazala kako večjo vsoto denarja, obišče nekega dne ubožnico. Na vrtu naleti na starega moža, ki je sedel na vrtu v senci in zamišljeno zrl predse. Sočutno gospa nagovori moža:

"Ali je kakšna stvar, s katero vam bi mogla ustreči? Le povejte mi svojo željo in če je le v moji moči, vam bom pomagala."

Mož pogleda usmiljeno gospo, globoko vzdihne in pravi: "Oh, ljuba moja gospa, če mi res hočete pomagati in ustreči, mi ne boste z nobeno rečjo bolj, kot če mi kupite nove naramnice."

"Čemu vam pa bodo naramnice?" se močno začudi gospa.

"Kajne, gospa, moja prošnja se vam čudna zdi. Toda stvar je taka. V našem zavodu imamo pevski zbor in jaz sem že iz mladih nog vnet pevec. Rad bi tudi jaz pel pri zboru, zato bi rad dobil naramnice, da bi lahko držal note v roki."

△

Znani Turek, Zaro aga, ki je baje star 150 let in katerega so ameriški suhači importirali sem, da pokažejo, kako se človek dobro ohrani brez pijače, se nahaja sedaj v New Yorku — suh v žepu in drugače. Mislim, da ima fant za enkrat in za vselej ameriške prohibicije dovolj. — You bet!

△

Zdravnik obišče bolno ženo in v svoje veliko začudenje vidi, da ima žena zatlačeno brisačo v ustih.

"Kdo ji je pa zabasal brisačo v usta?" vpraša zdravnik soproga.

"Jaz, gospod zdravnik," se javi skrbni zakonski mož.

"Toda za božjo voljo, zakaj pa?"

"Saj ste mi naročili včeraj, da naj pazim, da bo bolnica mirna."

△

Če je komu ameriška suša napek hodila, je hodila zadnje dni našemu predsedniku Hooverju, ker se je posušila reka Rapidan v Virginiji, kjer je gospod ribe lovil.

△

Soproga nemškega učenjaka Einsteina, ki se nahaja z možem v Ameriki, se ne more prečuditi ameriški kuhinji. Rekla je namreč, kako udobno imajo ameriške žene, ko jim elektrika vse delo v kuhinji opravi. Ja, ja, vse delo opravi elektrika, samo piskrov ne napolni.

△

"Zdaj pa že vem, kaj je hudič," priteče povedat mali Francek svoji mami.

"No, kaj pa je hudič?"

"Prejle sem videl, ko so vrgli nekega pijanca iz saloona, pa je začel vpiti na ves glas: Ja, to je hudič, če denarja ni!"

St.Clair Rifle and Hunting Club

Piše V. PENOSA

Naš piknik zadnjo nedeljo se je dobro obnesel in ohajčan tudi. Vreme se je bilo ravno toliko uredilo, da človek ni mogel hoditi bos. Kar se tiče pravilne opreme, so bili pravilno oblečeni samo Newburčani: lovske kape in buce. Če bi bili vsi Newburčani na pikniku ostali, bi jih bilo šest, pa je Globokar s tovarišem ušel pravočasno. Izgovarjal se je, da gre po svojo ženo. Je šel najbrže precej daleč po njo, ker v nedeljo ga še ni bilo nazaj.

Postavna oblast je poslala Johna Princa, da je jemal premikajoče slike. Če bodo te slike kje za pričo — Marička pomagaj! Če bodo osebe na sliki hodile po glavi, ni kriv tega ohajčan in ne mehka pijača, ampak tisti, ki je aparat držal. Mene je John snel ravno, ko sem veliko klobaso v usta nesel. Najbrže se bo videlo na sliki notri v želodec. Te slike pošljemo v Washington, da bodo tam videli, kako so ljudje veseli, če je 18. paragraf na mizi.

V torek se je vršilo streljanje v dvorani, po streljanju pa pustna veselica. Tisti, ki so v nedeljo obhajali pust, niso v torek prišli. Tisti pa, ki mislijo, da je od nedelje do torka samo dve uri in pol, so bili tam. Saj sem že dostikrat rekel: blagor mu, ki ga veliko nese!

V torek 24. februarja (letos) pridejo na naše bojno polje črnovojniki iz Newburga, da se sprimemo in udarimo. Naši fantje se jih nič ne "bajema," zato jih bomo sprejeli s sobratskim pozdravom. Newburčani, v soboto pa le en malo prakticirajte, vam ne bo škodilo!

V torek smo takole streljali:

Hoffart	84
Marn	74
Dolenc J.	82
Pevec	65
Kozely	76
Jerič	51
Leonardi	86
Rošel	51
Mandel	77
Ogrin	79
Satkovič	64
Lausin	56
Klaus	60
Sober	77
Legan	45
Mlakar	82
Dolenc S.	88
Knaus R.	77
Sepic	68
Bruss	49
Prince	87
Zabukovec	77

Newburške novice

Že smo mislili, da je vse pri kraju in se bo post udomačil brez vsake nadaljne ceremonije, ko prideta nekega večera ena punca in en fant v urad. Vsedla sta se precej boječe in takoj sem vedel, zakaj se gre. "Kolikokrat bosta oklicana?" jih vprašam kar na lepem.

"Oklicana? O da, oklice bi rada naznanila," smehljaje reče Šuštaršičeva Ančka iz 82. ceste. "Trikrat bova oklicana," pristavi Joe Blatnik iz Corletta, ki je bil tedaj malo prehlajen.

No, in oklicali smo jih takole: "Zakrament sv. zakona želita sprejeti Joseph Blatnik, sin Vencelna Blatnik in Ivane Turk in Ano Šušteršič, hči Matija Šuštaršič in Marije Zaletel." In vsa cerkev je slišala, kajti nobeno oznanilo ljudje ne posiušajo s takim zanimanjem, kakor ravno oklice. Stari se muzajo in si mislijo: "Le čakajta, tudi v zakonu ima vsaka rožica svoj trn." Mladi pa takoj računajo, kje bo ohcet, kdo bo igral ali godel, in če bodo vabljeni.

Joe Blatnik in Ana Šuštaršič sta se že nekaj časa rada imela. Kaj bi se pa ne, če sta pa oba fest. Ančka Šuštaršič je pridna za delo in varčna, gotovo bo prav dobra gospodinja. Že odkar je dovršila šolo, se je pečala edino le s službo in domom. Le redko smo jo videli v javnosti. Josip Blatnik pa je zaposlen največ pri prevažanju blaga s trukom. Tudi on je iz šole sv. Lovrenca, in je zrastel v bližini nje. Pred nekaj leti se je družina preselila na Corlett, kjer še sedaj bivajo. Kako sta se dobila in začela rada imeti, tega ne vem. To naj povesta sama. Vemo le to, da sta si obljubila in prisegla, da se bosta vsaj do smrti rada imela, če ne še dlje. V lepem spremstvu sta prišla pred oltar in obljubila to pred štirimi pričami. Bivala bosta v bližini, kar nas veseli. Saj vendar ni prav, da bi se vsak novoporočeni par selil ven, kakor da je naša vas za nič. Novemu paru želimo vse dobro za dušo in telo.

"Skopinove zvijače" smo videli v nedeljo. Zvit je ta Skapin, zvit, in mnogo smeha je napravil. Tudi drugi igralci so prav dobro igrali. In ker so igrali in se trudili v korist Narodnega Doma in cerkve, jim tem potom izražamo v imenu obeh podjetij prav iskreno zahvalo. Udeležba ni bila posebno velika, lahko bi bila večja, če bi ne bili mi raztreseni na daleč in široko in bi ne imeli tri ali štiri dvorane, po katerih se vedno kaj vrši in se ljudstvo razprši. Bog plati društvu Krka za to pomoč.

Prihodnja prireditev je pa nekaj izrednega. Predstavljena bo zelo pretresljiva Spilmanova zgodba "Žrtev spovedne molčečnosti." Videli jo bomo v petek, 27. februarja popoldne ob 2. in zvečer po križevem potu, ob 8. uri. Tudi ta predstava se vrši v korist cerkve, zato pridite vsi. Pridite h križevem potu in potem v dvorano. Vstopnina je zelo nizka, samo 35 centov za odrasle in 15 centov za otroke. Pridite, ne bo vam žal, to vam bo potrdil tudi vsak, ki je to Spilmanovo zgodbo že čital. Videli boste, kako se izvrši umor, kako morilec gre k spovedi in tako zaklene usta, ki bi edine mogle pričati proti njemu. Videli boste, kako je duhovnik potem obdolžen umora in gre rajši v dosmrtno ječo, kakor bi zinil kaj o tem, ker bi se moglo tolmačiti proti spovedni molčečnosti. Pridite 27. februarja in boste videli sami, kako se vse to konča.

Post je. Vse hrupne veselice, kakor plesi in zabave naj prenehajo za nekaj tednov. Kristjani smo. Hvaležnost do Zveličarja nas veže, da se ga v tem času z ljubeznijo spominjamo in premišljujemo Njegovo trpljenje in žrtev za nas. Slišali smo, kako je neki protestantovski pridgar se obregnil ob katoličane, češ, katoličani v postu prenehajo z raznimi zabavami, kakor da so pregrešne. Mi ne prenehamo v postu s zabavami zato, ker so morda pregrešne. Kar je pregrešnega, je vselej pregrešno, v postu kakor izven posta. Prenehamo pa zato z hrupnimi veselicami, da nas ne begajo v tem času pokore in resnega premišljevanja božjih resnic. Cerkev želi, da v postu bolj temeljito pomislimo na to, zakaj smo na svetu. Torej stran z vsemi hrupnimi veselicami in zabavami, plesi in drugimi raztresenostmi!

Pridite k postnim pobožnostim, h pridigam in molitvam, katere se vršijo vsako sredo in petek ob 7:15 zvečer in ob nedeljah ob 7. zvečer. Če smo kristjani, bodimo kristjani tudi dejansko, ne pa samo po imenu.

Frank Novak, eden izmed naših muzikantov je začel delati za svoj lastni orkester. Da, začel je na ta način, da bo svoje muzikante sam izredil. Prvi je Frank Anthony Novak, princ. Peti že zna, vsaj pri krstu je z močnim glasom pel. Anton in Mary Blatnik sta ga prinesla v cerkev. Prišla je pa tudi Dolores Frances Cergol, da bi zadobila prerojenje v sv. krstu. To sta prinesla Frank in Antonija Zadnik. Louis in Paulina Perhavec pa sta prinesla malo Dorthy Ethelrode Grden, da poizkusi svoj glasek v cerkvi in ni bil ravno slab. Saj sta oče in mati oba pevca, morda bo tudi Dorka. Patricia je ime mali hčerki, ki se je ustavila pri družini Frank Kossick. Bog daj, da bi vsi ti prinesli staršem veliko veselja sedaj in potem, ko odrastejo. Čestitamo!

Če je kdo mislil, da je tisti fin avtomobil, ki ste ga videli zadnje čase na naših cestah, jugoslovanskega kralja, se je motil. Louis Ferfolia, naš pogrebnik, si je nabavil nov Lincoln avtomobil ki izgleda kakor kraljeva palača. Baj gali, al' ga pihne! Prav radi bi se peljali enkrat v takem vozu, da bi videli, koliko je razlike med našo staro reno in pa avtomobilom, ki se sveti kakor glaž in je velik kot hiša. That's some bus, Louis!

ČRNA ŽENA

ZGODOVINSKA POVEST

Priredil Javoran

Zopet je začelo lahno šumeti, kakor bi se sprožila cela reka peska in drobnega kamenja in drvila čez pečine. Ves Špik je bil razsvetljen; eksplozija je vnela dve suhi smreki in nekaj zelenih mecesnov, ki so potem razsvetljevali vso okolico. Tam zadaj so mejile razsvetljeno pokrajino visoke in vitke jelke, katerim je nočni soj gorečega drevja dajal posebno tajinstveno ter čarobno barvo in obliko, tako da se je zdelo, da strahovi stražijo nesrečno prizorišče. Še trašnejše so pa doneli v temno noč obupni klici zbeganih bojevnikov, obupanih žena in prestrašene dece.

Bregar in Štefuljček sta še vedno stala tiho in nemo; misliti nista mogla ničesar, še manj pa govoriti; le ena misel jima je begala po glavi: strašno, strašno! in ta jima je povedala vse. — Ko sta se čez nekaj časa zopet nekoliko zavedla, je začel France žalostno vzdihovati:

"Gorje, grozno je, strašno! Vsi so izgubljeni! Vsi — ah, vsi! — — Pojdi, Štefan, hitiva in poglejva, nemara še lahko kaj rešiva . . . 'Pri slepem Bogu' so gotovo vsi mrtvi."

"Tega bi jaz ne trdil," je odgovoril možek, "tistim, ki so bili v votlini, se gotovo ni nič hudega prigodilo; pač pa potrebujejo nujne pomoči težko ranjeni vojaki, kar jih je še živih; ali slišiš, kako vzdihujejo in tarnajo? Podvizajva korake!"

Nemudoma sta odhitela nazaj proti Špiku in tekla, kolikor so jima dopuščale noge in svet. Že sta krenila na nevarno stezo, ki vodi k "slepemu Bogu," kar jima prihiti nasproti hitrih korakov mlad mož.

"Pušavec, ali si ti?" je klical mož že od daleč, "zdaj je 'mrtvaški mostič' gotovo šel v zrak. Grozno! Grozno! Saj je bil pa tudi že zadnji čas; — mislil sem, da je smodnik najbrž postal moker in da se ne bo hotel vneti, le še eno ali dve minuti naj bi se ne bilo vnelo, pa bi bil sovražnik prišel v votlino — in potem gorje ženam!"

"Pušavca ni tukaj," se mu je v odgovor oglasil Kroparski možek, "pač pa sta tukaj dva dobra prijatelja, jaz in neki vojak, ki je prišel nam pomagat."

"Ah — Kroparski možek!" je rekel prvi, "pozdravljam! Si li videl, kako je smodnik odnesel 'mrtvaški mostič' v zrak? Kaj ne, to je bilo zares nekaj strašnega?"

"Da, nedopovedljivo grozno je bilo; toda na nesrečnem kraju gotovo leži mnogo ranjenih, napol mrtvih in razmesarjenih vojakov, ki si sami ne morejo prav nič pomagati. Tem moramo pomagati, kolikor je v naši moči in kar najhitreje moremo; povej, kdo si vendar? Ne poznam te."

"Za prvega hlapca služim pri Anželju; pa sem šele od svetih treh Kraljev tukaj. Doma sem pa v Bohinju."

"Toda kako pa je sovražnik mogel priti na Špik? In kje so graščinski dobili pomoč? Ali jih je mnogo prišlo? Že niste dobro pazili, sicer bi jih mogli opaziti, ko so se bližali iz Bodešič k stezi, ki vodi k 'mrtvaškemu mostiču.' Ali niste imeli straže?"

"Seveda smo imeli stražo, toda sovražniki niso graščinski, nego Turki, ki — —"

"Turki! — Bog se nas usmili," je globoko vzdihnil France in se zamislil.

"Turški pesjani?! Ali je resnica? O, sveti križ božji!" je še pristavil ves prestrašen možek.

"Da, Turki; Bog nas varuj te strašne nesreče! Mi smo imeli straže razpostavljene na vseh opasnih krajih, kjer smo mislili, da utegnejo priti graščinski. — Ženske in otroke smo varno zastražili v votlini, vsi naši bojevniki so čakali pripravljeni, da udarijo na sovražnika ali da se zaženo proti gradu. Tedaj je pa prišel sovražnik, katerega se nismo nadejali, z Brd po opolzki senožeti in se potem po ozki stezici tiho in oprezno bližal 'mrtvaškemu mostiču.' Pesjani so prišli po cesti iz Radovljice. Vse okoli mesta je morala že strašno teči kri. Bog se usmili vseh, katere zadene ta povodenj! Glavna njihova četa je ostala gotovo še v Radovljici, ali pa je šla proti Dolini, zakaj na Bled je prišel ne posebno velik oddelek, navadno pa Turki poplavljajo v velikih množicah. Kakih šestdeset se jih je priplazilo po stezi; ti so vsekakor hoteli napasti naše pri votlini; so jih pač morali na kak način izvohati, saj pravijo, da ima Turek dober nos."

"Ali so jih skozi Brda kar tako pustili mimo iti?" je vprašal Kroparski možek.

"Pustili? Kdo pa naj bi jim branil? Mlajši so vsi oboroženi pri naših četah, žene in otroci so v votlini; kar jih je pa še ostalo doma, so se pa samoobsebi razumljivo, zbali take množice tako groznih turških vojakov. In pa, ker so prišli tako nenadoma in nepričakovano, ni mogel nihče razmišljati, kako bi se jim ustavil."

"Kdo pa je prvi opazil, da so Turki tu in da se bližajo Špiku?" je zopet radovedno vprašal možek.

"Jaz sem opazil," je odgovoril hlapec; "splezal sem namreč na ono visoko jelko tam ob Bregarjevi hiši, da bi se nekoliko ozrl po okolici, kaj se godi. Ko sem tako že kake pol ure ogledoval okoli sebe, sem nenadoma opazil, da se je v Bregarjevi hiši začelo močno kaditi in da so vsa okna postajala svetla in vedno svetlejša. To se mi je pa precej čudno zdelo, ker sem dobro vedel, da pri Bregarju ni nikogar doma."

"Kje pa so Bregarjevi?" ga je nagloma prekinil France, ki doslej ni zinil besedice, ampak le zamišljeno poslušal ves pogovor in nestrpno čakal, kdaj bo slišal kaj o svojih.

"Kje da so Bregarjevi?" je začudeno pogledal hlapec in nekoliko pomislil, "čakaj: Zalka, njena sestra in otrok so šli že danes opoldne v votlino pri "slepem Bogu," kjer so z drugimi ženskami vred popolnoma na varnem."

"Hvala in čast Bogu!" je zastokal France.

Hlapec ga je začudeno pogledoval in opazoval, toda Štefuljček ga je zopet silil:

"Pripoveduj vendar naprej in ne pusti se preveč motiti; — torej v Bregarjevi hiši je gorelo; kaj se je zgodilo pozneje? Povej vendar!"

"Brž, ko sem opazil, da res gori, sem hotel hitro splezati na tla in sklicati ljudi skupaj, da bi gasili. . ."

"Kako pa je vendar ogenj nastal?" ga je vprašal France.

"Tega sicer ne vem, ampak mislim si lahko. 'Črna žena' je bila zopet tu."

"Kaj? Črna žena!" je kričal France tako glasno, da ga je hlapec začudeno opazoval in premišljeval, kaj mu neki je, da se je tako vznemiril.

"Pripoveduj vendar dalje," ga je nevoljno priganjal Kroparski možek, "nimamo časa, da bi dolčo čenčali prazne stvari."

(Dalje prihodnjič).

DNEVNE VESTI

60 farmarjev je zbolelo pri licitanti

Elkton, S. Dakota, 20. februarja. — Tu so sodnim potom licitirali prodajo neke farme. Kakih 100 oseb je bilo navzočih. Licitanta se je vršila tako dolgo, da so farmerji med tem morali vzeti prigrizek. Toda dobili so sendvič, na posledicah katerega je 60 farmerjev zbolelo, in osem se jih nahaja v kritičnem položaju.

V Chicagi še vedno prospevajo bombe

Chicago, 20. februarja. Dvoje hiš je bilo danes napadenih z bombami v tem mestu. V dotičnih hišah stanujejo ljudje, ki raznašajo plakate po mestu in spadajo k uniji.

Morilec je vtonil na begu pred zasledovalci

Wheeling, W. Va., 20. februarja. — William Davis, 40 let star, ki je danes ubil 18-letnega fanta Joseph Todt-a, je po umoru pobegnil ter utonil v reki, katero je hotel preplavati, da pobegne pred zasledovalci.

Pomočniki šerifa

Okrajni komisarji so glasovali včeraj, da dovolijo šerifu Sulzmannu 37 novih pomočnikov, toda samo za tri mesece, da se dožene, ali jih šerif v resnici potrebuje ali ne. To bo veljalo okrajno blagajno $15.000. Vsi pomočniki so že nastavljeni.

80 ljudi zgubilo delo

Okrajni inženir, republikanec William Rogers, je včeraj odslovil iz urada 80 oseb, ker je najvišja sodnija odločila, da so nepostavno na delu.

* Ameriške železnice so imele v letu 1930 približno $880.000.000 čistega dobička.

MALI OGLASI

Carniola Tent, 1288, The Maccabees

Važno naznanilo. Naznanjam vsem članom, da bo v nedeljo, 22. februarja, redna društvena seja, in se apelira na vse člane, da se iste gotovo udeležijo, zlasti vsi oni, ki ste zaostali z asesmentom za zadnji mesec. Poročati imam tudi jako važne stvari radi smrtninskih certifikatov onih članov, ki mislijo pustiti ali ki so suspendirani. Prosi se vas, da to važno naznanilo vpoštevate. S sobratskim pozdravom — John Tavčar, tajnik.

Naznanilo

Cenjeni meščani in meščanke Ljubljanskega Kluba! Naznanja se vam, da se seje ne bodo več vršile vsak zadnji četrtek v mesecu, ampak vsak zadnji torek, in sicer na Recher Ave., ob osmi uri zvečer. Ker se je več meščanov priglasilo, da se ne morejo udeležiti omenjeni večer, prosim, da vzamete to v naznanje. — Frank Rupert, tajnik, 19303 Shawnee Ave.

Soba

se da v najem, prost vhod, jako pripravno za pečlarja. Vprašajte na 1053 E. 67th St. (46)

Hiša naprodaj

Proda se hiša za eno družino, 6 sob, tudi podstrešje pripravno za stanovanje. Kopališče. Na lahka odplačila. Cena $7000.00. Vprašajte na 9109 Columbia Ave. Telefon FAirmount 3662-J.

Zahvala

Do solz sem bila ginjena, ko sem se v torek, dne 17. t. m., vrnila iz gledališča, kamor me je peljala moja prijateljica Mrs. Lutsch. Stopim v sobo, a kar naenkrat zadoni "Surprise!" — Glas mi je zastal v grlu in nisem vedela, kaj odgovoriti, ko sem videla pred seboj toliko znancev in prijateljev. Ker je bil moj rojstni dan že pretekli mesec, zato mi je bil ta "surprise" zagonetka ter se mi niti sanjalo ni, kaj vse se ima vršiti ta večer meni na čast. Bil je to krasen večer, ki mi ne bo šel nikoli iz spomina.

Najbolj me je pa ganilo, ko mi je mala deklica Marian Močnik (hčerka Mr. in Mrs. Močnik), podarila krasen šopek cvetlic ter mi v imenu vseh čestitala in želela vse najboljše k mojemu godu. — Ker sem bila tako iznenadena, se ne spominjam, ali sem se vam kaj zahvalila ali ne, zato vam tem potom izrekam najlepšo zahvalo. Bog naj vam stotero poplača za darilo in želim, da bi vam vsaj v malem mogla kdaj povrniti.

Navzoči so bili:

Mr. in Mrs. Frank Suhadolnik, Mrs. Frances Lausche, Mrs. Frances Lausche-Urankar, Mrs. Johana Melle, Mrs. Anton Grdina, Mrs. Frances Mole, Mr. in Mrs. Anton Mervar, Mr. in Mrs. Frank Laurič, Mrs. A. J. Damm, Mrs. Mary Makovec, Mrs. Josie Posch, Mr. in Mrs. Frank Znidaršič, Mr. in Mrs. Joseph Vonhof, Mr. in Mrs. John Vonhof, Mr. in Mrs. Lutsch, Mr. in Mrs. Butracick, Mr. in Mrs. Frank Močnik, Mr. in Mrs. Helen Trbič, Mr. in Mrs. Frank Setina, Mrs. Julia Nachtigal, Mr. in Mrs. Steve Jamnik, Mr. in Mrs. John Habat, Mrs. Jennie Koss, Mr. Anthony Uss, Mrs. Clopatowski.

Enaka hvala tudi mojemu soprogu Frank Urankarju ter sinovoma dr. Wm. F. Urankar in Karl A. Urankar, ker so skrbeli, da sem užila toliko veselja na ta večer.

Johana Urankar,
6911 St. Clair Ave.

$ $ $

Naprodaj je farma, 30 akrov, jugovzhodno od mesta, hiša 6 sob, tri leta stara, klet, furnez, na tlakani cesti, tri krave, 1 konj in 150 kokoši. Dobra prilika za Slovenca, ki želi dobro življenje. Se proda poceni ali zamenja za hišo 5 sob ali za hišo za dve družini.

Dva akra zemlje v Bedford, O., hiša 6 sob, delana iz opeke, moderna, dva garaža in kokošnjak, vsakovrstno sadno drevje, hruške, jabolka, trta, jagode. — Plin, voda, elektrika. Dobra prilika za piknike in vsakovrstne zabave. Se proda ali zamenja za malo hišo.

Naprodaj hiša, 5 sob in garaža, blizu Union Ave. Cena $2200.

Hiša najboljšega izdelka, delana iz opeke, 6 sob in solnčna soba, dva garaža. Hiša se nahaja v Maple Heights na Phillips St. Pred tremi leti je bila prodana za $10.500, sedaj jo pa lahko kupite direktno od banke za $7000. Se tudi zamenja za malo ceno lot.

Za natančna pojasnila se zglasite na 3825 E. 93rd St. Vzemite 105th St. ulično železnico. — Jelerčič Realty. Tel. MIchigan 2792. (45)

Redka prilika

Naprodaj je letno zabavišče in resort v državi Michigan, 150 milj severno od Jolieta, Illinois. Takoj zraven posestva je dvoje finih jezer, polnih rib. Poslopje s trgovskim prostorom, 35x60, hiša ima sedem sob, dalje kokošnica, krasna senčnata drevesa. Lastnik proda, ker ima drugo trgovino. To je izvrstna prilika za Slovenca, ki želi narediti denar. Za nadaljna pojasnila pišite na Steve Skrinar, Box 831, Joliet, Ill. (45)

Hiša naprodaj

na 22338 Arms Ave. Se proda zelo poceni za gotov denar. Pokličite po telefonu BErea 470. (45)

Na stanovanje

in v popolno oskrbo se sprejme očeta z malimi otroci, ali pa se preskrbi stanovanje in oskrbo samo za otroke. Oglasite se na 19206 Cherokee Ave. (45)

Prva slovenska

popravljalnica vsakovrstnega pohištva. Izdelujemo tudi nove "parlor sets" in tudi popravljamo vse pohištvo. Vse delo jamčeno. Cene nizke. Pokličite in pridem do vas, ter vam dam nasvet, ne da bi vas kaj veljalo. Se rojakom vljudno priporočam.

John Lukanc
698 E. 159th St.
Tel. EDdy 2407-J.
(Sat. X)

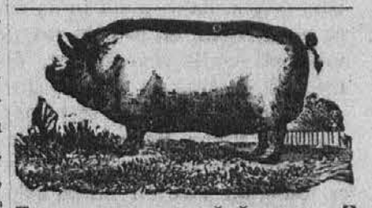

DEBELI PREŠIČI NA RAVNOST Z DEŽELE

Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pregledani od mesta in pripeljani kamorkoli. Pridite in izberite si jih.

H. F. HEINZ

STOP 150—VINE ST.
Willoughby, O.
Tel. 110-J-2

DOBER PREMOG!

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
HEnderson 5798

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblek in vse opreme za novejše in družice

Beauty Parlor

Vedno najmodernejši ženski klobuki.

Trgovina odprta vsako sredo popoldne cela leta.

6111 ST. CLAIR AVE.

HEnderson 7112
(M. Thu. S.)

DR. J. V. ZUPNIK

ZOBOZDRAVNIK
6131 ST. CLAIR AVE.
V Knausovem poslopju
Nad North American banko
Vhod samo iz 62. ceste
Govorimo slovensko. 10 let na St. Clair Ave.
(W. S.)

Leopold Kushlan

SLOVENSKI ODVETNIK

Čez dan:
513 ULMER BLDG.
Zvečer od 6—8
6411 ST. CLAIR AVE.
soba št. 7. Tel. Rand. 5195
Tel. Cherry 3982

F. ZAKRAJŠEK

Kdor hoče najboljšo postrežbo z zmernimi cenami, naj se obrne na to družbo v slučaju smrti svojega dragega. Vodim pogrebe nad 20 let v naselbini. Odprto noč in dan.

1105 Norwood Rd. Tel. ENdicott 4735

Podružnica 18321 Edgerton Rd. KEnmore 2892

Piratje na reki Mississippi

SPISAL FRIEDRICH GERSTAECKER

Za "Ameriško Domovino" prevel A. Šabec

— Truden in izčrpan, kakršen sem, bom takoj padel v roke svojih preganjalcev. Vsaj en dan si moram odpočiti. Božja strela! Štirinajst dni me že preganjajo kakor panterja. Skrijte me v svoji hiši, dokler si toliko ne opomorem, da grem preko reke! Če ni drugače, grem na otok. Tega življenja sem sit in ga ne morem in nočem več prenašati.

— V mojo hišo ne morete, gospod! — je zaklicala obupno vdova. — Samo pomislite: če greste v teh cunjah skozi mesto in v mojo hišo, kakšno pozornost bi to izzvalo! Najmanjše vprašanje v Heleni po vas, bi privedlo zasledovalce na pravo sled, in če pri meni uvedejo hišno preiskavo. . . Ne, to ne gre, res ne, nemogoče! Ostanite tukaj v gozdu kje skriti, zvečer pa pridem sem, nakar vas varno spravim na otok; to je vse, kar morem storiti za vas.

— Tako? — se je rogal Cotton. — Mari recite, da več nočete storiti. Ampak še enkrat vam rečem, da se mudi in da če se ne skrijem, da sem še nocoj v oblasti svojih sovražnikov. Vi me lahko rešite; če tega ne storite, prav: trpeli boste torej posledice. Nikar ne mislite, da bom igral vlogo velikodušneža in se mučil po j e č a h ali pa celo bingljal na vešalih, dočim boste vi tukaj udobno sedeli in igrali vlogo pobožne gospe! Povem vam, da postanem *state evidence* — državna priča, in kaj vas potem čaka, si lahko mislite.

— Ali ste znoreli? — je zaklicala Mrs. Breidelford prestrašena. — Ali hočete onesrečiti mene in z menoj vse ostale?

— Ne, tega nočem, prav gotovo ne, toda vi me hočete prisiliti v to. Ampak — v nečem imate prav. Če bi šel tak-le v mesto, kakršen sem, bi res zbudil splošno pozornost, zato pojdite in mi prinesite kaj obleke — jo boste že znali dobiti. Medtem pa bom čakal v tej goščavi na vas. Toda ne izostanite predolgo, kajti če me dotlej zasačijo, že veste, kaj imate pričakovati in tega si boste sami krivi.

— Za božjo ,voljo, kako naj dobim obleko za vas? — je zaklicala Mrs. Breidelford obupno. — Saj niti ne vem — —

— To je vaša stvar, — jo je prekinil Cotton ter se malomarno obrnil od nje. — Toda pomislite malo na Dawlinga! Ali pa naj vam morda imenujem še neko drugo ime? Vendar pa menim, da prvo zadostuje.

— Strašen človek! — je zastokala Mrs. Breidelford. — Ah, proč, hitro proč — nekoga slišim prihajati! Skrijte se!

Cotton je položil prst na usta in v naslednjem trenotku izginil v gošči.

Kmalu nato je prikorakal po stezi Jonatan Smart, polglasno žvižgajoč. Mrs. Breidelford se je poizkušala zbrati in najti kak izgovor za svoje tukajšnje bivanje, ko je Smart pravkar zavil okrog podrtega hrasta in v naslednjem trenotku stal pred žensko, ki je bila v veliki zadregi. Baš ji je hotel voščiti dobro jutro, ko se je Mrs. Breidelford mahoma obrnila ter z največjo naglico odšla proti mestu.

— Hm, bogve, k a m se tako mudi tej čarovnici? — se je vprašal Smart. — In čudno: kaj neki je delala tukaj? Ali je bila tu samo slučajno? Težko, zakaj v tem slučaju bi ne bila v taki zadregi.

Približno eno uro pozneje je zapustila Mrs. Breidelford že drugič tega dne ta kraj ter odhitela proti svojemu domu, ne da bi se ozirala okoli sebe ali za seboj, če ji kdo sledi. Po drugi strani ceste pa ji je sledil neki človek, oblečen kakor farmerji iz okolice; širokokrajen slamnik je imel potisnjen globoko doli na čelo, tako da mu je zasenčeval obraz. Ko je dospel do vrat njenega doma, je vstopil, nakar se je takoj v vratih ključ dvakrat zavrtel.

* * *

Tom Barnwell je, kakor smo že prej povedali, svojo nesrečno varovanko spravil na krov parnika *Van Buren*, kjer jo je, da bi mu ne bilo treba odgovarjati na tisoč vprašanj, kratkomalo izdal za svojo sestro, katero hoče prepeljati v Heleno k sorodnikom.

Parnik *Van Buren* je dobro vozil proti toku in vse je kazalo, da bodo že v nekaj urah dospeli v Heleno, kar bi se bilo tudi zgodilo, da ni krmar, ki je morda dobro poznal reko Ohio, ne pa veletoka Mississippi, zapeljal parnik preveč v bližino nekega otoka, kjer je nasedel. Ker se je pa medtem že zmračilo in ker so upali, da bo naslednjega jutra parnik sam splaval, zato so prenehali z n a p o r n i m i poizkusi splovljenja ter sklenili, da ostanejo tukaj čez noč.

Drugega jutra jih je tok res vzdignil, nakar so nadaljevali svojo pot proti Heleni. Medpotoma se je Tomu zdelo, da je videl na reki Edgeworthow čoln, toda ko je opazil na njem tudi neko žensko, je mislil, da se je moral zmotiti, kajti vedel je, da na Edgeworthovem čolnu ni nobene ženske potnice.

Ko so dospeli v Heleno, je Tom takoj odvedel mladenko v Smartovo hišo. Tu je prosil Mr. Smarta, naj odkaže deklici sobo, ker je potrebna počitka in skrbne nege. Smart se je popraskal za ušesi in rekel, da pri tem, žal, nima odločati on, pač pa njegova žena, ki je rade volje dovolila, da ostane deklica v hotelu, dokler si kaj ne opomore.

19. Irec zaupa Jonatan Smarta svoje sumnje

Kmalu potem je stopil v krčmo Jonatana Smarta Irec Patrik O'Toole.

— Nu, moj ljubi Patrik, — je dejal Smart, ko je najprej začudeno pogledal Irca, — kje pa ste včeraj in danes tičali ves dan? Saj ste takorekoč izginili kakor kafra. Ampak, človek, kako pa izgledate?

— Da sem izginil, pravite? — je ponovil Irec. — Ne, nisem izginil, temveč samo nekam natihem odšel. Ampak čujte, Smart, nekaj bi rad z vami govoril in povem vam, da bi bil pri tem razgovoru z vami rajši na prostem, kakor pa tu. Saj veste, da imajo tudi stene ušesa. Če vam je prav, narediva kratek izprehod proti reki.

— Tako? Torej mi imate zaupati tajnosti? — se je nasmejal Smart. — Nu, res sem radoveden, kaj je. In česa se tiče?

— Pojdiva najprej ven, kajti zunaj se bolje govori, — je odvrnil Irec in ne da bi čakal nanj, je odšel ven ter se obrnil proti bregu.

— Ej, vraga, tak počakajte nu, kam pa tako drvite? — je zaklical Smart za njim.

— Smart, — je rekel nenadoma resno Patrik ter se ustavil, — kajne, da se spominjate onega čolna, ki je oni večer plul tja proti nasprotnemu bregu?

— Da.

— Dobro. Tisti čoln ni pristal pri Weathelhope.

— Hm, to je strašno! — se je ponorčeval krčmar. — Torej ni pristal tam? Kje pa potem?

— Saj to je ravno, česar ne vem, — je rekel jezno Irec ter udaril z nogo ob tla.

— Vi mi sicer niste rekli, naj o tej stvari molčim, vendar pa vam zagotavljam, da nisem o tem živi duši zinil besedice, — je rekel Smart.

— Smart, stvar je resnejša, kakor mislite, — je rekel Irec nevoljen. — Res je, da ne vem ničesar gotovega, toda glede tega čolna je neka skrivnost. Ta čoln ni pristal na oni strani, pa tudi proti toku niti s tokom ni odplul. Šel sem velik kos pota ob reki gor in dol in povsod so mi ljudje, ki sem jih vprašal, zagotavljali, da ni plul noben čoln mimo. Torej čemu so se ti ljudje odpeljali proti oni strani, če niso tam pristali? Čisto enostavno zato, da bi ustvarili videz, da gredo tja preko, dočim je bil v resnici njihov cilj popolnoma drug. Prepričan sem, in zato sem prišel pravzaprav k vam, da vam to povem, da imajo tisti ljudje tam kako skrivališče, kjer je, če ne drugega, tajna igralnica, kjer obirajo poštene ljudi. . . Mojega ubogega brata so nekdaj v takem brlogu skoro do nagega slekli, nato pa ga postavili pred vrata. Bilo bi dobro delo, če bi se moglo odkriti tak brlog ter razgnati tolpo, ki gospodari v njem. Ta-le hiša tukaj gori, "Pri rjavem medvedu," kakor se ji pravi, je tudi eden takih brlogov.

— Hm, hm, — je zamrmral Sart po dolgem premolku ter si zamišljeno gladil brado. — In veste čisto gotovo, da niso pristali tam preko? — je končno vprašal Smart. — Morda niže doli, pri Millerju? Kajti od tam vodi tudi pot skozi močvirje.

— Tudi jaz sem že mislil na to, zato sem nemudoma odšel tja, toda Millerjev Niger, Jim — saj ga poznate? — mi je zagotovil, da se ni ganil od obrežja in da bi tudi mačka ne mogla mimo, da je ne bi videl. Ampak pravkar prihaja nekdo od te bande, zato bova rajši drugikrat nadaljevala pogovor o tem.

Smart se je naglo obrnil, da pogleda, kdo prihaja, toda ta ni bil nihče drugi kot naš stari prijatelj Tom Barnwell. Ko je zagledal krčmarja, je takoj usmeril svoj korak proti njemu in že oddaleč zaklical:

— Nu, gospod, kako je? Ali ste se usmilili uboge deklice? . . . Saj je ne boste postavili na cesto?

— Hm, — se je nasmehnil dobrodušni Smart, — jaz bi to še morda storil, toda moja stara pa noče ničesar slišati o tem. Ona vztraja pri tem, da hoče obdržati obogega otroka pri sebi in ga negovati, dokler spet ne okreva. Nu, potem bo pa šele res ostala pri nas in moji ženi pomagala pri gospodinjstvu.

— Kaj, to ste dosegli? — je vprašal mladi mož vesel.

— Kdo? Jaz? Vprašajte rajši mojo ženo o tem. Toda šalo na stran, prijatelj! Dajte nama vendar še enkrat povedati, nama obema — Mr. O'Toole je namreč moj prijatelj — kje in v kakšnih okoliščinah ste našli ugogo mladenko.

Tom jima je rad ustregel ter jima natančno in podrobno povedal, kako je našel deklico na nekem otoku, ko je plul s svojim čolnom mimo.

— In niste mogli ničesar poizvedeti od mladenke, kako je prišla na otok? — je vprašal Irec napeto.

— Ne, ničesar gotovega nisem mogel izvedeti od nje, kajti v svojem stanju mi ni mogla povedati ničesar pametnega. Toda morala je doživeti nekaj strašnega, kajti govorila je o preklanih glavah ter o svojem možu, ki da je bel kakor sneg prišel iz vode. Morda se ji stanje izboljša, nakar bomo kaj natančnejšega izvedeli.

— Torej ni nič natančnejšega povedala? — je vprašal Irec Patrik.

— Govorila je nekaj o neki ptičici, ki jo hočejo dobiti nazaj v njeno zlato kletko. Toda iz nje je govorila blaznost.

— Nu, v zlati kletki prav gotovo ni bila, čeprav je bila ujeta, — je menil Smart.

— Na katerem otoku pa je bilo to? — je vprašal Irec. — Ali morda na otoku štveilka Triinšestdeset?

— Številke otokov mi niso natančno znane, — je odvrnil Tom. Moral pa je biti drugi ali tretji otok od tu.

— Kaj sta bila dva otoka blizu drug drugega?

— Da, zdi se mi tako. Najprej je prišel majhen, okrogel otok, ob katerem smo hoteli čez noč pristati s parnikom.

— Ta otok nima številke in je neobljuden, — je rekel Irec.

— Nato — da, resnično, nato je moral priti otok, na katerem sem našel Marijo. Vsaj jaz se ne spominjam drugih otokov, razen nekoliko niže dveh večjih, med katerima sem potem plul.

— To sta otoka številka 62 in 63; vaš otok je bil torej številka 61. Tega so viharji popolnoma opustošili; jaz sam sem se hotel nekdaj tam izkrcati, pa nisem mogel na kopno, toliko podrtih dreves je ležalo vsenavzkriž naokrog.

— Da, popolnoma pravilno: na tem otoku je bila. Jaz sem se sam čudil, kako je mogla priti v tako neprodirno goščo.

— Ah, Smart, — je rekel nenadoma Irec, — če ni končno tisti čoln v zvezi s to stvarjo?

— To bi bilo komaj verjetno, — je odvrnil Smart. — V soboto večer so odpluli od tu, in v četrtek — nu, lahko je tudi mogoče, vendar pa ne verjamem.

— Kakšen čoln pa je odplul v sredo večer? — je vprašal Tom radovedno.

Patrik mu je z d a j povedal, kako je v sredo večer odplul od tega brega neki čoln, veslal naravnost preko reke, tam pa ga ni nihče videl, da bi pristal.

Miss Gladys Gelpi je bila izvoljena v New Orleansu za kraljico lepotic. Dekle ima črne lase, prošlo leto je imela isto čast blondika.

Glenn Dague in Irene Schroeder bosta v pondeljek umrla na električnem stolu v New Castle, Pa. radi umora policijskega stražnika Paul Brady. Njih beg je svoječasno vzbudil veliko senzacijo in so ju po težkem zasledovanju prijeli v Arizoni.

Čistilna razprodaja

NA

ROŽASTIH OBLEKAH, FLAT CREPE IN SVILENIH OBLEKAH

sedaj po

$1.95, $2.95, $3.95, $4.95, $6.95, $10.95

Vsi suknjeni klobuki po 50c
Novi klobuki iz slame in klobučevine po $1.00
Vsi novi slamniki po $1.65
Žametaste kape po 25c

RAZPRODAJA NA OTROŠKIH OBLEKAH

Otroške obleke, vredne do $2.95, sedaj 50c
Svileni bonneti, vredni do $2.95, sedaj ..... 50c in $1.00
Volnene kape, vredne do $2.95, sedaj ..... 25c in 50c
Suknje in kape, vredne do $4.95, sedaj po $1.25
Volnena kombinacija, vredno do $5.95, sedaj po $2.50

Tudi v temnejših barvah

Grdina's Shoppe

6111 St. Clair Ave.

A. J. ŽUŽEK

ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038

Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnim srcem naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da nam je kruta smrt ugrabila iz naše srede našega nadvse ljubljenega soproga, oziroma očeta

JOHN BABNIK

Preminul je nagloma dne 29. januarja, 1931, v starosti 51 let. V Ameriki se je nahajal 25 let ter je vedno bival v Clevelandu in je bil dobro poznan med rojaki v tukajšnji naselbini. Doma je bil iz Št. Vida nad Ljubljano. Pogreb se je vršil po cerkvenih obredih in k večnemu počitku smo ga položili na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo zahvaliti se vsem onim, ki so darovali krasne vence in sicer: družina Josip Babnik, Louis Arhar, Anton Cergol, Helena Kremžar, Anton Novak, Joe Koren, John Rakar, Jim Longar, Štefe Bosanac, Joe Kamber, Frank Kastelic, Frank Jager, Viktor Vokač, Josip Žele, John Habe, Ludvig Gustinčič, John Habat, Charles Sattler, Frank Umek, Forest City, Pa., društvo Carniola Tent, št. 1288 The Maccabees, W. S. Tyler Relief Association, W. S. Tyler Officers, Directors and Foremen, uradnice od društva Carniola Hive, št. 493 The Maccabees, The Richman Bros. Shop No. 1, The Richman Bros. Shop No. 5 in The American Steel and Wire Co. Packing Department.

Prisrčna hvala tudi vsem onim, ki so darovali za sv. maše in sicer: Barby Babnik, Peter Bizjak, Frank Gregorc, Anton Pauli, Mrs. Mally, Frank Vesel, Frank Močnik, Frank Schlund, Frances Jamnik, John Kaučič, Anna Otuničar, Mary Merzlikar, Louis Somrak in Antonia Hostnik.

Najlepša zahvala tudi tistim, kateri so dali na razpolago pri pogrebu svoje avtomobile: John Rakar, Anton Novak, Anton Cergol, John Kremžar, John Habe, John Habat, John Punčoch, Victor Vokač, Ludvig Gustinčič, Frank Znidaršič, Frank Vesel, Jakob Pirman, Frank Maren, Josephine Mežnaršič, John Dolenc in Agnes Hafner.

Lepo se zahvaljujemo Rev. Andrew Andrey za opravljene cerkvene obrede, kakor tudi pogrebniku Josip Žele in Sinovi za tako lepo urejen pogrebni sprevod. Najlepša hvala tudi g. John Taučarju, tajniku društva Carniola Tent, št. 1288 T. M. za tako lep in v srce segajoč nagovor na pokopališču, kakor tudi vsem drugim ostalim članom, ki so našega pokojnega spremili k večnemu počitku.

Lepa hvala tudi vsem, ki so prišli pokojnika obiskat v tako velikem številu, ko je ležal na mrtvaškem odru.

Vsem skupaj še enkrat najlepša zahvala za vse, kar ste storili in za vso nudeno pomoč v našem bridkem in žalostnem času.

Ti pa, predragi naš soprog in oče, počivaj v miru! V naših srcih te bomo ohranili za vedno, dokler se vsi skupaj ne snidemo nad zvezdami! Žalujoči ostali:

Frances Babnik, soproga.

Frances in **Jennie,** hčerki; **Josip Babnik,** brat.

V starem kraju zapušča očeta, dva brata in eno sestro.

V Clevelandu, Ohio, dne 18. februarja, 1931.